

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. וְכִי יִזְכֹּר אִישׁ אֶת
בְּתוּלָתוֹ לֹא תֵצֵא
כְּצֵאת הָעִבְרִים:
שמות כא ז
2. אֱלֹהֵי הַחֻקִּים אֲשֶׁר
עָזַר יְיָ אֶת מֹשֶׁה בֶּן אִישׁ
לְאֻשְׁתוֹ בֶּן אָב לְבָתוֹ
בְּנִשְׁרִיָּה בֵּית אֲבִיהָ:
במדבר ל יז
3. הִצָּאָה מִבֵּיתוֹ וְהִלָּכָה
וְהִזָּתָה לְאִישׁ אֲחֵר:
דברים כד ב

גליון הש"ס

נח' רחמי' לא בשבתות
ידי' קשה לי הא'
מ"מ ש"ך ביטול מלחמה
דא' יכול לעשות דברים
המותרים לחתוך תלש
ולשבור פירות יבשיות
דא' שבר שבת ליכא דררא'
דאסורה דאורייתא ונ"ע:

הגהות הב"ח

(א) תיב' ד"ה כתב וי' הא
קמני שכתב לה שיבואו:

מוסף רש"י

גובה את הכל. בין
כתיבה של תנאי כ"ד דהיינו
מנה לאלמנה ומאחיים
לכתולה בין המוספת וב"ח
...)

נערה שנתפתתה פרק רביעי כתובות

מז.

תוספות רי"ד

[illegible]

משום איבה. פירש בקונטרס כיון דליתו חייב במונותיה ולארת דמיתאמה לעמיה איכא חזינה ולא ויין לה ולרייגארה איבה דמיתאמה היינו שלא יקדשנה למנוול משום שחין הקטם דלמארין בפיק ד"מ (דף יב: וסג) וכן מילאכו כו ונתנו ואלהם לא קטן קטן ממש אלא גדול וסמוך על שולחן אביו וכו' קטן קטן ויטו סמוך על שולחן אביו וכו' גדול היינו דווקא בקטן אצל בקטנה אפילו אינה סמוכה על שולחן איבה הייא מיתאמה אלא משום איבה שלא יקדשנה למנוול ומוכה שחין ולשמואל דלמר הסם קטן קטן ממש אפי' אין סמוך על שולחן אביו ממש דבשעה שמיאמה מרינה אלא אביו ז"ל לפ"ה (י"דמנתי' דהסם לנרדן קטני קטנה אפילו חזינה סמוכה נערה כמבוסה וגדול הפסוק על שולחן אביו הוי מיתאמו לעמיה לשמואל דליכא למיחש כולי האי לאיבה בבנים כמו בבנות דחלל כרו מילאח לחור דה הפחמים דאכל קשה לפ"ה דפשיטא ליה לעיל) דמיתאמה לאחר מיתת האב לעמיה אע"ג דקרונית מית האחין ומה שפירש בקונטרס לעיל דלכסי פשטא ליה לעמיה דלא שייך דכו איבה כיון דבעל כרחיהו מיתונא אין נראה לנפ"א דשייך איבה אפילו היכא דלא מיתונא בעל כרחיהו שלא יקרוימו כ שעה לב"ד במונות דמוכה לקמן בפרק אלמנה (דף נה: וסג) דלחמיה מעשה דיה ליתחום אע"ג דבעל כרחיהו מיתונא ומעשה דיה איש של בעל אלא משום איבה דלדמר בפרק אל"פ (לקמן דף נה:) מוזני עיקר ומעשה דיה משום איבה ולפי' ר"י ינחא ואל"ג דמיתאמה אשה לבעלה אינה אלא משום איבה וי"אומר בפרק אלמנה (לקמן דף נ.) דגבי יתומים מיתיהו לה איבה ואלא דלא איבה לאו משום מונוה ויהא דלא דמיתא מעשה דיה אלא איבה דקטטה ובקטטה דידה ודיתומין ומה דסא האחים לא חיישין ביה דליכא איבה דמונות ועוד נראה

משום איבה. דכיון דלית חייב במוטותיה אי אחרת מציאותה שלה איבה איבה ולא זיון לה מו: **הא דוכי ליה רחמנא לנכ (למיסרה)** **אלא עושה מלמדה בימי מלך ב'** **קטטה.** בטילתה: **אלא קטנה** **משום איבה:** במעשה רב הונא אמר רב מנן שנאמר וכו' ימכור אי אמה מעשה ידיה ליה ליה לאביה ואימא הנני לה אבל נערה דלא ידיה דירה הוה מסת' ס"ד מעשה ידיה לה דוכי ליה רחמנא ליה היכי מצי מסר לה הא ידיה פריך רב אחאי פקעתה אי נמי דמסר דמסר לה בשבתות וי לא צריכא ברבא הש' מעשה ידיה מיבעי' לנערה: בהפרה נז' בנעוריה בית אביה מגלן דכתיב ויצאה ו להויה: ואינו אוכל האב אינו אוכל פירות ברבי יהודה ואומר ה' בתו במאי קמיפלי תיקנו ליה רבנן פירק אלא אב מאי ולא פריך בלאו הכי ב' יהודה סבר אב סבר כיסא נקיטא נפשה: ניסת יתר על כו': ת"ר כחב לה פירק מעל מבית אביה לכי' עבד ברבדים הללו מי

הבעל בדברים הללו לימא בפלוגתא דרבי אלעזר בן עזר
(ג)תתארמלה או נתגרשה בין מן הנשואין בין מן האירוסין
אומר מן הנשואין נובה את הכל ומן האירוסין בתולה גוב

לר"י דמציאתה דומיא דקדושיה דהו"י דלכז אפילו אינה סמוכה על שולתה ומעשה ידיה נמי אפילו אינה סמוכה היא העדפה דלכז דרובי י"ה רחמנא לאב אסימסרה אחושה. פירש בקונטרס דכתיב את בני נחמי ואע"ג דקרא כשהיה קטנה כפרושים לעיל אלף גלגלו הכי פריך שפיר ועו"ל דהא דפריך לעיל הי"מ קטנה משום דלכתיב לא קיס כל שיהא אלף שום כח בעברה אלף הכא כנבדל למד שיש לו כח לקדשה לו ית' כל באוקמה קרן בקטנה דווקא ולפי' דלעיל דיומאה אמר החופה אלף היא כשקבלה ע"כ חופה היא בעברה דמסקלה על זנות בית אביה ולפי' אמאי לא גמרינן קרושין מחושה: **דמסר** לה בשבתות וי"א: אמר דלכז במז"ק ח"י: וס' ושמחת בחגך ולא באשךך דלון נושאין נשים בחולו של מועד משום דלון מערבין שמהה בשמחה ודרשה גמורה היא כדאמר בתבונה (דף טו: וס') דהוי דאורייתא איכא לחומר דהכא איירי שבה אחת לפני יו"ט שהוא כיו"ט לענין מלכא דתוספת דאורייתא וביטלה באותה שנה ח"י כשמסרה ח"י כשלושה היכל או נשאין בלא ספקה אע"ג דאמר בהבולן (יבמות דף מנ: וס') דנשאין בלא ספקה אינה שמה לא חשיבה שמה כולי האי שיהא אכור לישא כיו"ט מעשה זה: **השתא** אמר מוכן לה בו י"ה איצטרך קרא לבערה. הקשה ה"ר יעקב מאורליג"ש דאמאי אצטרך בערבין (דף טו: וס') למילף מקי"ו דלון אדם יכול למכור את בתו כשהיא נערה דהשתא סמריה כדן יואלם שאינה סמריה אינו דין שלא תמכר כיוסוף ליה מהכא דלון יכול למכרה מדאצטרך למהה דאי יכול למכרה מה קרי קרא שפיעטא דהשתא זבוי מוכן לה מעשה ה"ר ושמעתי חסד מורי הר"ם דמכא נמי לא ידעינן אלף מכא כ"ה דהשתא זבוי מוכן לה ולי נראה שיהא לאו קרי דהם ה"א דמני מוכן לה והוא דקרושין מלמטה דמעשה ידיה אכריה אפי' כשגורגתא: **השתא** אמר דלכז במז"ק ח"י: אמאי דמקי בקונטרס הך גרייתא מן האירוסין הא דקמיני לקמן הלכו שלוחי האב עם שלוחי הבעל כו' מתה אביה יורשה אחיה כדכנן ומיהו בנישואין כ"ע מורו דקמיני כספא דההיא ואין נראה לרי"מ דאי מן האירוסין לתה קודם דאמתיי דהכא דאיירי בנישואת ועוד אמאי וכה לרבי נתן הא לקמיני שכתב י"א שיצאו עמה מיתה אחיה לבית בעלה והא לא באו וצד דמסקי אלף הכא משום אצטיותי אחי ואי באצרושין אירוסין לא הא קרי חיתון אלף אצרושין דעתא דמלקמן ברש אע"פ (דף טו: וס') ואע"ג דכפרה הנושא (לקמן דף קד: קאמר גבי כמה אחי נתן לנכדן כך וכך) דאיירי באצרושין כההיא הגהה דאצטיותי אהדדי גמרי ומקטו באצטיות יס' לומר דה"פ כההיא הגהה שיצאו לבסוף לרבי חיתון ששואין גמרי ומקטו אצטיותי אהך בשעת אצרושין ונראה לרי"מ דהך גרייתא בעצולו איירי ועממנה דלם וכה להכא קאמ קאמ משום דלון אפסודא דלון דעתא דמני דגווי"ו ו' אלף ע"מ שמהנה בתו ממנה כחו הבעל וצדכי נתן ליה אומדנא אלף הכא הבעל וקאמ ליהא דמנה דמנהגיה דרבי אלעזר ויבנן קאמפנינן דמ"ד לא וכה כרבי אלעזר ואע"ג דההוא דר"א באצרושין והכא בנישואין מכל מקום דמנהגיה דמנהגיה כ"י היכי דלוי' ר' אלעזר בתר אומדנא דלם כתב אלף על מנהג לכונסה ה"י אויל בתר אומדנא שלא כתב אלף על מנהג שמהנה בתו וצתה הכי קאמר למ"ד וכה דעד כאן לא קאמר ר"א אלף מדידיה לדידה דלא אקני לה אלף ע"מ לכונסה משום מינה חופה לא אלף מדידה לדידה אפי' ר"א מודה דדי לנו באומדנא של חיתון נישואין אע"ג דליכא חו אומדנא אחרתא די לנו באומדנא דהו"י כיון דהו"י

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones